

Algunes consideracions sobre els VALORS

L'educació és una eina de millora personal i social, orientada a formar éssers complets, amb una dimensió tant intel·lectual com humana i moral, qualificats però també reflexius, capaços d'analitzar l'entorn en què viuen i de comprometre's en la seva millora. Aquesta finalitat educativa xoca frontalment amb la tendència social actual, orientada a cobrir i crear necessitats de realització i benestar personal, forjant el que s'anomena *la cultura del jo*.

Cal reconèixer que algunes pràctiques educatives han ajudat també a la consolidació d'aquesta tendència. La permissivitat excessiva amb què hem educat els nostres fills i alumnes, arribant a confondre en alguns casos els desitjos amb els drets, ha privat els joves dels valors i criteris que, d'una banda, els permetin fer front a la forta influència del consumisme extrem i, de l'altra, dissenyar la seva identitat, qui són i què volen ser, en un marc de responsabilitat i compromís i al marge de les últimes tendències.

Quan el progrés no està guiat o emmarcat en uns valors convivencials, corre el perill de convertir-se en un model d'exclusió, conflicte i deteriorament social. En aquest sentit, educar també ha de ser una manera de guiar els menors perquè cerquin unes maneres i no unes altres, uns valors i no uns altres.

Si definim "valor" com la creença que alguna cosa és bona o dolenta, millor o pitjor que una altra, i ho emmarquem en l'àmbit dels valors ideals, podríem dir que la societat en general, i els joves en particular, estan plens de valors i fins i tot els proclamen: pacifisme, ecologisme, etc. El problema és que per arribar a aquests valors finalistes calen esglaons intermedis, valors personals operatius com serien l'esforç o el compromís. Sense aquests valors instrumentals, els primers no passen de ser una declaració de bones intencions.